

منهای فوتبال

انتخابات والیبال قطعی است

موضوعات مطرح شده در مورد تأیید صلاحیت محمدرضا داوورنی و به خصوص ورود مجلس به انتخابات فدراسیون والیبال و تأکیدی که بر نام‌نویسی دوباره از کاندیداهای ریاست - به دلیل استعفای دیر هنگام داوورنی و نابرابر بودن شرایط کاندیداها- شده‌است، ابهاماتی را در مورد برگزاری این انتخابات و انجام آن در موعد تعیین شده ایجاد کرده‌است. این در حالی است که مدیر کل دفتر امور مشترک فدراسیون‌های ورزشی تأکید دارد که انتخابات فدراسیون والیبال در موعد مقرر برگزار خواهد شد. سیدمحمدشروین اسبقیان در این باره گفت: «تمام اقدامات برای برگزاری سر وقت این انتخابات انجام شده است. وزارت ورزش هیچ برنامه‌ای برای تعویق آن ندارد. انتخابات هم طبق برنامه روز چهارشنبه ۲۹ آبان از ساعت ۱۰ آغاز می‌شود.»

■ ■ ■

استعفای داوورنی پذیرفته شد

با وجود اینکه چند روزی از استعفای محمدرضا داوورنی از معاونت وزارت ورزش می‌گذرد، وزارت ورزش تاظهر دیروز خبری درباره‌اینکه وزیر ورزش و جوانان باین استعفا موافقت کرده یا نه، اعلام و منتشر نکرده بود. پس از هر استعفا، پذیرش یا عدم پذیرش آن مطرح است اما عدم واکنش مسعود سلطانی‌فر به این موضوع شائبه‌های زیادی را به وجود آورده بود. انتخابات فدراسیون والیبال روز چهارشنبه ۲۹ آبان برگزار می‌شود و اعلام نشدن نظر و موضع وزیر در مورد رد یا قبول استعفای معاونش شائبه‌هایی را ایجاد کرده‌بود. شائبه‌هایی از این دست که وزیر ورزش با سکوت خود راه بازگشت را برای داوورنی باز گذاشته است. به خصوص که انتخاب جایگزین داوورنی هم هنوز انجام نشده است. در این صورت داوورنی می‌توانست در صورت انتخاب نشدن در مجمع والیبال با برگزار نشدن انتخابات به سمت خود بازگردد. اما در نهایت روز گذشته از قبول شدن استعفای داوورنی از سوی مسعود سلطانی‌فر خبر داد. وی گفت: «استعفا معاون سابق قهرمانی ۲۰ آبان تقدیم وزیر شد و ۲۱ آبان مورد تأیید قرار گرفت.» ناظمی ادامه داد: «داوورنی از آن تاریخ در محل کار خود حضور ندارد و به‌زودی معاون جدید قهرمانی وزارتخانه معرفی خواهد شد.»

■ ■ ■

همگروهی با روسیه در جام جهانی

طبق اعلام اتحادیه جهانی کشتی هشت تیم برتر رقابت‌های جهانی فزاقستان مجوز حضور در جام جهانی کشتی فرنگی را دارند. بر اساس تصمیم هیات اجرایی اتحادیه جهانی کشتی گروه‌مندی مسابقات جام جهانی با سیستمی جدید انجام می‌شود؛ به نحوی که تیم اول رقابت‌های جهانی با تیم‌های چهارم، پنجم و هشتم و تیم دوم نیز با تیم‌های سوم، ششم و هفتم هم‌گروه خواهند شد. با تصرف مجارستان به عنوان تیم هفتم رقابت‌های جهانی، چین جایگزین این تیم در رقابت‌های جام جهانی شد. به این ترتیب در گروه یک رقابت‌ها تیم‌های روسیه، ایران، قزاقستان و کوبا حضور دارند و در گروه‌دو نیز تیم‌های ازبکستان، گرجستان، ژاپن و چین قرار گرفته‌اند. بر این اساس تیم‌ها در گروه‌های خود به صورت دورانی به مصاف هم خواهند رفت و تیم‌های اول دیدار فینال، تیم‌های دوم دیدار رده‌بندی، تیم‌های سوم دیدار برای کسب عنوان پنجم و تیم‌های چهارم دیدار برای کسب عنوان هفتم را برگزار خواهند کرد. رقابت‌های جام جهانی کشتی فرنگی ۲۰۱۹ و ۱۸ آذر با حضور هشت تیم برتر رقابت‌های جهانی در سالن ۱۲ هزار نفری آزادی تهران برگزار می‌شود.

■ ■ ■

حذف زودهنگام سابریست‌ها

مسابقات جام جهانی شمشیربازی در قاهره مصر در حالی جریان دارد که کار سابریست‌های کشورمان در بخش انفرادی رقابت‌ها به پایان رسید. علی پاکدامن، ملی‌پوش کشورمان در جدول ۶۴ نفره مقابل یان بینگوی از چین ۱۵ بر ۸ شکست خورد و از دور رقابت‌ها کنار رفت. محمدرهبری دیگر شمشیرباز ایران نیز مقابل فابین بالور ۱۵۱ بر ۱۳ مغلوب شد و حذف شد. پیش از این نیز مجتبی عابدینی هم مقابل حریفی از ایتالیا باخت و از گروونه رقابت‌ها کنار رفت. بدین ترتیب بخش انفرادی برای شمشیربازان کشورمان به پایان رسید. شاگردان پیمان فخری امروز باید در بخش تیمی رقابت کنند.

یک سوال مهم در مورد سرنوشت تیم ملی و فدراسیون فوتبال

ویلموتس یا تاج؛ چه کسی باید برود؟

انتقادها از سرمربی بلژیکی تیم ملی، هر روز تند و تیزتر از قبل می‌شوند. تیم ویلموتس در دو مسابقه حساس اخیرش نمایش خوبی نداشته و موفق نشده حتی یک امتیاز از تقابل با بحرین و عراق به دست بیاورد. البته که این عملکرد، سزاوار انتقاد به نظر می‌رسد اما سوال بزرگ اینجاست که چرا پیکان انتقادها کمی به طرف رئیس فدراسیون فوتبال منحرف نمی‌شوند؟ مهدی تاج، محمدرضا ساکت و سایر مدیران ناکام فدراسیون، همچنان از هرنقدی مصون هستند و خودشان را پشت حمله‌ها علیه سرمربی تیم ملی پنهان کرده‌اند تا عملاً «شریک» حمله به مارک ویلموتس باشند.

ایران را باید جای دیگری جستجو کرد. برای هشت سال کارلوس کی‌روش با حفظ سمت به عنوان سرمربی، «رئیس فدراسیون فوتبال» ایران هم بود. خودش با کمپ‌های تمرینی قرارداد می‌بست، خودش با کمک دوستان‌اش بازی‌های تدارکاتی را در برنامه تیم قرار می‌داد. خودش به تندترین شکل ممکن علیه دشمنان فرضی تیم ملی مصاحبه می‌کرد و خودش یک تنه، لیگ برتر را به تعطیلی می‌کشاند. در فدراسیون فوتبال، هیچکس یک لیوان آب را بدون اجازه کی‌روش از جایش بر نمی‌داشت. چرا که همه می‌دانستند اگر از نقشه‌های او عدول کنند، در مصاحبه‌ها چه بلایی بر سرشان خواهد آمد و مردم چه جوری در اطراف فدراسیون ایجاد خواهند کرد. تصور می‌شداگر مرد پر تعالی برود، اوضاع استانداردتر می‌شود. فدراسیون فوتبال بر حسب وظایف قانونی، خودش «مدیریت» تیم ملی را بر عهده می‌گیرد و بازی‌های دوستانه با تیم‌های بزرگ خارج از کنال اول اسپورت، برگزار می‌شود. مهدی تاج، وعده و وعیدهای

آرژطاری

مارک ویلموتس دیر به اردوی آخر تیم ملی اضافه شد. قهرست‌اش را دربر منتشر کرد. ترکیب خوبی را روبروی عراق قرار داد و در جریان بازی نیز، تعویض‌های مثبت و موثری نداشت. همه این‌گزاره‌ها به آن معنی هستند که آقای سرمربی، «مقصر» شکست در این جدال حساس و سرنوشت‌ساز بود. در این باره تردیدی وجود ندارد اما مقصران اصلی وضعیت امروز فوتبال

سوژه روز

درباره تفاوت کلیدی فوتبال ایران با تیم‌های مطرح آسیایی

جام جهانی کافی نیست!

آریارهنورد

همین که کنفدراسیون فوتبال آسیا تصمیم گرفته فدراسیون فوتبال «پنج‌ستاره» ایران را به عنوان یکی از نامزدهای برترین فدراسیون‌های سال انتخاب کند، به خودی خود نشان می‌دهد که انتخاب‌های ای‌اف‌سی تا چه اندازه مضحک و خنده‌دار هستند. با حضور مهدی تاج و همکارها، صعود به جام جهانی تبدیل به تهدادغدغه فوتبال ایران شده‌است. البته که جام جهانی اهمیت فوق‌العاده‌ای دارد اما فدراسیونی‌ها عملاً همه تخم‌مرغ‌ها را در همین سبد گذاشته‌اند و ابعاد مهم دیگر فوتبال را به طور کامل از یاد برده‌اند.

باید به جام جهانی قطر صعود کنیم. همه هواداران تیم ملی هم همین‌رامی‌خواهند. هیچکس دوست ندارد در جام جهانی‌ای که درست در نزدیکی ایران برگزار می‌شود، غایب باشد. هیچکس دوست ندارد یکی از آخرین جام‌های جهانی ۳۲ تیمی تاریخ را بدون تیم ملی ایران تماشا کند. وزارت ورزش و فدراسیون فوتبال، بارها از علاقه به میزبانی مشترک جام جهانی با قطر صحبت

اتفاق روز

فوتبال فنلاند معجزه را جشن گرفت

آتش در بالکان

در تاریخ فوتبال فنلاند، به ندرت اتفاق مهمی افتاده‌است. آن‌ها هرگز در فوتبال، حرف چندانی برای گفتن نداشته‌اند. تیم ملی فنلاند هیچ‌وقت در جام جهانی بازی نکرده و هرگز، بخشی از جام ملت‌های اروپا نبوده‌است. حالا مردم این کشور، یک اتفاق بزرگ برای فوتبال را جشن گرفته‌اند. فنلاندی‌ها همیشه با خون‌سردی و چهره‌های یخی‌شان شناخته می‌شوند اما مردم این کشور در کنار هم، بالاخره احساس‌شان نسبت به فوتبال را به نمایش گذاشته‌اند. فنلاند برای اولین در تاریخ، راهی رقابت‌های یورو شده و سال آینده در این تورنمنت شرکت خواهد کرد. این کشور ۵.۵ میلیون نفری، اولین کشور نسبتاً بزرگ

با کاتانچ تمرین می‌کرد و هماهنگ‌تر می‌شد، در سست همان روز‌هایی که بحرین زیر نظر سرمربی‌اش اردوهای تدارکاتی را پشت سر می‌گذاشت، فوتبال ایران «سرمربی» نداشت. چنین غفلت‌هایی در فوتبال امروز، هرگز بی‌جواب نمی‌مانند. از دست رفتن هر فرصتی در فوتبال امروز، یک تجربه مرگبار خواهد بود.

تیم ملی به عراق باخت. تیم ملی بدبازی کرد و به عراق باخت. باین حال همه چیز را نمی‌شود به محدوده زمین فوتبال خلاصه کرد. ایران در زمین، بی‌نظم و ناامیدکننده بود اما ریشه‌های این ماجرا، به جای دیگری برمی‌گردد. ستاره‌های تیم «مقصر» هستند. مارک ویلموتس مقصر است اما همه مسئولیت‌ها هم، روی دوش این نفرات نیست. آن‌ها در رسانه‌ها سرنوشت می‌شوند، در شبکه‌های اجتماعی ناسزا می‌شنوند و به اندازه نمایش ضعیف‌شان تنبیه مجازی را تجربه می‌کنند اما عملاً هیچکس، به ابروهای بالای چشم، روسای فعلی فوتبال کاری ندارد. مهدی تاج نه نشست خبری برگزار می‌کند و نه به سوال‌های چالشی جواب می‌دهد، رسانه‌های رسمی هم اجازه ندارند از او سوال‌های در دسر ساز بپرسند، او «بازنشسته» است اما جایی نمی‌رود. برای او و همکاران بازنشستگی «برکت» هم می‌آورد. چرا که محمدرضا ساکت از همان روزی که با موتورسیکلت از فدراسیون فوتبال رفت و در ظاهر «استعفا» داد، صاحب‌دها عنوان شغل در تیم ملی ایران شد. فدراسیون فوتبال، حتی نمی‌تواند دست‌مزد مربی‌اش را پرداخت کند. فیدای‌ها هم یکی پس از دیگری از دست می‌روند. بازیکنان از پرداخت نشدن پاداش‌های قبلی‌شان راضی نیستند و در کمال ناباوری، پاداش‌های فیفا هم هزینه شده‌اند.

«تورنمنت» خلاصه کرد. فوتبال چیزی فراتر از جام جهانی است. صعود به جام جهانی برای فوتبال ایران، لازم به نظر می‌رسد اما کافی نیست. چرا که حتی با وجود صعود به این جام، باز هم پیشرفت چشمگیری در این فوتبال اتفاق نمی‌افتد. چرا که باز هم همه چیز مثل سابق خواهد بود. عربستانی‌ها دوروز قبل، به بهترین شکل ممکن از رقابت‌سنتی سالانه سوپر کلاسیکو میان برزیل و آرژانتین میزبانی کردند و مراسم اهدای جام هم، بدون حضور امثال «فتاحی» در اوج نظم و آرامش برگزار شد. همین کشور قرار است به زودی میزبان رقابت چهار جانبه سوپر جام اسپانیا با حضور تیم‌های بارسا، رئال مادرید، آلتنی و احتمالاً والنسیا باشد. در واقع عربستانی‌ها توانسته‌اند قدرت میزبانی‌شان را به تمام دنیا نشان بدهند، با حضور هم‌زمان مردان و زنان در ورزشگاه، جنبه متفاوتی از کشورشان را در معرض دید عموم قرار بدهند و شور و اشتیاق نسبت به فوتبال در کشورشان را فریاد بزنند. شور و اشتیاقی که شاید در مقایسه با علاقه مردم ایران به فوتبال، عملاً هیچ نیست.

همین کشور، سال گذشته پس از حضور ضعیف نمایندگان‌اش در لیگ قهرمانان آسیا، باشگاه‌های مدعی‌اش را تقویت کرد و حالا الهلال عربستان، فاصله چندانی با بردن لیگ قهرمانان ندارد. اتفاقی که سال‌های سال در فوتبال ایران رخ نداده است. این فقط عربستانی‌ها نیستند که هر روز بیشتر از روز قبل در فوتبال پیشرفت می‌کنند. قطری‌ها با میزبانی از جام جهانی،

این موفقیت بزرگ برای فوتبال فنلاند، با

هدایت یک سرمربی داخلی به دست آمده‌است. مارکو کائو خودش به عنوان مدافع ۹ سال برای تیم ملی بازی کرد و در باشگاه‌های مختلف فنلاند نیز به میدان رفت. او از سال ۲۰۰۱ به مربیگری روی آورد و پس از چند تجربه باشگاهی، هدایت تیم ملی زیر ۲۱ سال کشورش را بر عهده گرفت. او شش سال روی رده پایه این کشور که حالا تیم ملی بزرگسالان را می‌سازد، کار کرد و ۵ سال نیز کمک مربی اول تیم بود. مارکو بالاخره در سال ۲۰۱۶ سرمربی فنلاندی‌ها شد و پس از سه سال کار کردن باین تیم، آن‌ها را به جام ملت‌های اروپا رساند. ستاره اصلی این روز‌های فوتبال فنلاند، مهاجم گلزن باشگاه نورچ تیمو پوکی است. بازیکنی که این فصل از لیگ جزیره را فوق‌العاده آغاز کرد و حالا در شب صعود تیم ملی، موفق به زدن ۲ گل شد. ستاره‌هایی مثل یاری لیمتان،

مهدی تاج نه نشست خبری برگزار می‌کند و نه به سوال‌های چالشی جواب می‌دهد، رسانه‌های رسمی هم اجازه ندارند از او سوال‌های در دسر ساز بپرسند، او «بازنشسته» است اما جایی نمی‌رود. برای او و همکارها، بازنشستگی «برکت» هم می‌آورد.

رسانه‌ها ما همچنان به ویلموتس و گناه بزرگ او می‌پردازند و خواهان اخراج این مربی هستند. بدون فکر کردن به این نکته ساده که این اخراج، تبعات مالی سنگینی به دنبال خواهد داشت. بدون فکر کردن به این نکته ساده که در صورت جدایی او، نهایتاً یک مربی ایرانی روی نیمکت خواهد نشست.

البته که فوتبال ایران به یک «تغییر» بزرگ نیاز دارد. نشانه‌های این تغییر هم پیداست اما در این بین چه کسی باید از ساختار این فوتبال جدا شود؟ مدیری که چندین سال پیاپی، هیچ دستاوردی نداشته و حتی درهای در آمدزایی موفق نبوده یا سرمربی‌ای که تنها چند ماه از حضورش روی نیمکت تیم ملی می‌گذرد؟ وقتی سیستم درست نیست، حتی یورگن کلوپ هم نمی‌تواند این تیم را به قهرمانی جام ملت‌ها و مرحله یک هشتم نهایی جام جهانی برساند. وقتی سیستم درست نیست، مربی‌ها هم به تدریج انگیزه کار کردن‌شان را در تیم از دست می‌دهند. وقتی سیستم درست نیست، همه مسیر‌ها به بن بست می‌رسند. با ویلموتس یا هر مربی دیگری.

خودی نشان داده‌اند و با ساخت یک آکادمی قدرتمند، قهرمان جام ملت‌های آسیا شده‌اند. آن‌هم در حالی که فوتبال ایران، چند دهه با آخرین قهرمانی‌اش در قاره فاصله دارد. اماراتی‌ها پول را به فوتبال‌شان تزریق کرده‌اند و مربیان بزرگی را از همه دنیا به خدمت گرفته‌اند، چینی‌ها یکی از گرانیقیمت‌ترین لیگ‌های فوتبال کره زمین را برگزار می‌کنند، ژاپنی‌ها به صورت هم‌زمان به رئال مادرید و بارسلونا بازیکن می‌دهند و کره‌ای‌ها در بهترین لیگ‌های دنیا نامیافته‌اند اما در فوتبال ایران، تنها دلخوشی‌مان این است که هر ۴ سال یک بار به جام جهانی برویم و بعد همه چیز را دوباره از نو شروع کنیم. اما معنای واقعی فوتبال، آن‌چه ما تصور می‌کنیم نیست. جام جهانی تأثیرات مثبتی روی فوتبال ایران می‌گذارد. بعضی از بازیکن‌ها بهتر دیده می‌شوند و فرصت انتقال به فوتبال اروپا را پیدا می‌کنند. این وسط پاداش سنگینی هم به فدراسیون فوتبال می‌رسد که مهدی تاج و رفقا، خوب می‌دانند چطور بدون ارائه هر توضیح شفاف‌ی، آن را تا آخرین ذره خرج کنند. این فدراسیون کوچک‌ترین قدمی برای آینده فوتبال ایران بر نمی‌دارد و هر چه هست، در همین زمان حال خلاصه می‌شود. تمام دغدغه‌های فعلی فوتبال ایران به جام جهانی گره خورده و این موضوع هرگز موجبات پیشرفت را فراهم نخواهد کرد. فاصله این فوتبال با سایر کشورهای آسیایی، روز به روز بیشتر می‌شود. چرا که آن‌ها در همه ابعاد توسعه پیدا می‌کنند و ما همچنان به سرعت، مشغول پسرفت هستیم.

کشور دوخته خواهد شود. کشوری که فوتبال در آن هرگز به اندازه امروز مردم راد کنار هم قرار نداده است. آن‌ها امیدوارند بخشی از جام جهانی پیش‌رو نیز باشند. هر چند که رسیدن به آن نقطه، هنوز هم برای این تیم ساده به نظر نمی‌رسد.

سامی هوپیا، جاناتان بوهانسون و میکال فورسل، هرگز نتوانستند تیم ملی کشورشان را به آغوش یک رقابت بزرگ ببرند اما پوکی و هم تیمی‌ها بالاخره این کار بزرگ را با موفقیت انجام دادند. حالا همه نگاه‌ها به فنلاند و اولین یوروی پیش‌روی این